

[Chr. Christensen.]

økonomisk støtte fra det offentlige; dermed fjernes den urimelige forskelsbehandling, der i dag finder sted mellem de studerendes råd og de grupper, der er repræsenteret i de styrende organer.

I bemærkningerne til forslaget fremhæver de fire partier to meget væsentlige synspunkter. For det første at selvstyret på universiteterne og de højere læreanstalter skal fortsætte, og for det andet at erfaringer fra RUC og andre uddannelsesinstitutioner viser, at ændringer i styrelsesloven er nødvendige. Udviklingen på RUC bærer altså sin del af ansvaret for dette forslag, men andre uddannelsesinstitutioner må tage medansvar.

Den sænkning af det faglige niveau, der er sket, hænger efter forslagsstillerne netop sammen med, at det er studienævnene, der udarbejder studieordningerne og ansætter de deltidsansatte lærere, og at det er studienævnet, der har ansvaret for, at undervisningen er relevant i forhold til uddannelsens mål og de fastsatte eksamensordninger. Nu skal disse kompetenceområder altså henlægges til fakultetsrådene, og dermed bliver for en stor del centralstudienævnene overflødige; derfor foreslås de ophævet.

Det forslag, der nu foreligger fra de fire partier, er i overensstemmelse med de tanker og synspunkter, der lå til grund for centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis fremsatte forslag til ændring af styrelsesloven. Vi er derfor glade for, at flere partier er sluttet op om disse tanker, og at vi på nuværende tidspunkt er fire partier, der kan fremsætte dette forslag i fællesskab.

Fremskridtspartiets forslag til lov om ændring af styrelsesloven indeholder i nogle tilfælde paragraffer af nøjagtig samme ordlyd og i andre tilfælde af omtrent samme ordlyd som det af os i efteråret 1974 fremsatte forslag, hvilket da også klart fremgår af bemærkningerne og også er fremhævet her af ordførerne. Forslaget bør derfor naturligt påkalde vores opmærksomhed, hvad det da også gør, og der er detaljer i forslaget, som vi vil drøfte positivt i udvalget. Men man skal ikke glemme, at det af os m. fl. stillede forslag fastholder de højere læreanstalters selvstyre, hvilket fremskridtspartiets forslag ikke gør, og det er da ret så væsentlig en forskel.

Tidspunktet, den 1. august 1975, mener vi ikke er relevant, men derimod som i vort forslag fremhævet den 1. august 1976. Vi mener ikke, at dette arbejde skal komme foran skolelovsforslaget, men det er væsentligt, at vi får en grundig udvalgsbehandling, og jeg vil gerne takke ministeren for hendes forståelse for problematikken og for tilsagnet om positivt samarbejde i udvalget om de væsentlige punkter. Det vil vi også tilsiige.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg bemærkede allerede under behandlingen af det forrige forslag, at der er en linje, der går i retning af, at det hovedsagelig er børnene og de unge, det skal gå ud over, og jeg kunne såmænd godt have tilføjet, men det kan jeg jo gøre nu, at det først og fremmest er studenterne, det skal gå ud over. Det har vi vidst længe. Alligevel er det bemærkelsesværdigt, ikke så meget, at vi får dette forslag frem, men at venstre også er medforslagsstiller, fordi det er stort set det samme forslag, som fru Tove Nielsen i sin tid som undervisningsminister afviste med bemærkninger om, at det erfaringsgrundlag, man havde, ikke var tilstrækkeligt, og derfor burde man køre videre med den nye styrelseslov.

Derfor har jeg naturligvis med spænding og interesse lyttet til, hvad fru Tove Nielsen sagde i dag, og jeg må sige, at jeg savner totalt dokumentation for, at der, siden den pågældende udtalelse blev fremsat, skulle være sket noget som helst, som begrundede en ændret indstilling til disse spørgsmål. Der kan ikke på nuværende tidspunkt fremføres andre eksempler end dem, man havde tidligere, og sandheden er da også, at man må medgive, at mange steder fungerer styrelsesloven udmærket. Men sandheden er jo, at man, hvis man vil indrømme det, må konstatere, at selv set ud fra forslagsstillerens synspunkt fungerer styrelsesloven på langt de fleste institutioner ganske fortrinligt og ganske udmærket efter sin hensigt, og det minimum af ret, der må være til også at eksperimentere med gennemførelsen af en så forholdsvis ny lov, som styrelsesloven er, kan naturligvis ikke begrunde, at man nu skulle lave den om.

De fleste steder fungerer den altså overordentlig godt, og man skal ikke glemme,